

**Unia Stowarzyszeń i Organizacji Polskich
Ameryki Łacińskiej**

**Unión de Sociedades y Organizaciones
Polonas en América Latina**

Fundacja im. J. Kobyłańskiego

UNION POLONO URUGUAYA

Soc. Mcal. J. PILSUDSKI

Montevideo, 10.11.2013

**Homilia Jego Ekscelencji Nuncjusza Apostolskiego w Urugwaju
Abp. Anselmo Guido Pecorari podczas Mszy św. w kaplicy bł. Jana
Pawła II z okazji 95. rocznicy odzyskania przez Polskę Niepodległości
11 Listopada 1918 roku**

Drodzy Bracia Polacy tutaj obecni,

Przewodniczę tej dzisiejszej niedzielnej Eucharystii w Dniu Pańskim, w którym rozważamy Słowo Boże. Jednocześnie zwracam się do Was jako Nuncjusz Apostolski w Urugwaju w dniu, w którym wspominamy rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości w 1918 roku. Pozdrawiam szczególnie pana Jana

Kobyłańskiego i członków organizacji USOPAL, której jest on Prezesem. I zwracam się do Was wszystkich wiernych tutaj obecnych, drodzy Polacy uczestniczący w tej Mszy św oraz do wszystkich przyjaciół Polski.

**JE Nuncjusz Apostolski Abp. Anselmo Guiso Pecorari wraz z
Sekretarzem Nuncjatury ks. Matjaz Roter i ks. dr Roberto Russo**

Dla Narodu Polskiego wiara katolicka jest jednym z najcenniejszych skarbów i bogatym dziedzictwem kulturowym, historycznym i społecznym od ponad tysiąca lat. Historia tego wielkiego narodu byłaby niezrozumiała, jeśli pomijałoby się jego przynależność do Kościoła Katolickiego, jako jego wierna córka na przełomie wieków. Wiara katolicka znajduje się w centrum Narodu Polskiego i w sercu wszystkich wiernych synów tej ziemi. Ponadto Polska zawsze broniła wiary w Europie, kontynencie, który niestety dziś stara się odwrócić plecami do tradycji chrześcijańskiej, i nadal broni jej, także w Ameryce Łacińskiej poprzez USOPAL: każdego roku Prezes Jan Kobylański troszczy się o to, aby była sprawowana Msza św. i jest to wyraz zatroskania, aby utrzymać wiarę katolicką i przynależność Polaków w Urugwaju i Ameryce Łacińskiej do wielkiej rodziny, którą jest Kościół Katolicki.

**Prezes USOPAL J. Kobylański kieruje słowa wdzięczności do Nuncjusza Apostolskiego
JE Abp. Anselmo Guido Pecorari**

Podczas dzisiejszej Eucharystii polecamy szczególnie młode pokolenie imigrantów polskich, aby byli zdolni otrzymać, zachować i umożliwić wzrost dziedzictwa katolickiego otrzymanego od swych przodków.

W tym Dniu Niepodległości wspominamy wielu wybitnych synów Polski, jednym z nich jest Karol Wojtyła. Dziś czcimy go jako „Błogosławionego Jana Pawła II”, a od 27 kwietnia 2014 roku, dnia jego kanonizacji, czcić go będziemy jako „Święty Jan Paweł II”. Jemu zawierzamy wiarę Polski, przede wszystkim młodych ludzi i wielkość tego Narodu.

Słowo Boże, które dziś wysłuchaliśmy mówi nam o życiu i śmierci w kontekście naszej wiary, dzięki której wierzymy w zmartwychwstanie po śmierci. Podczas gdy czuje się jeszcze zapach kwiatów, które złożyliśmy przed kilkoma dniami na cmentarzu- jako wspomnienie naszych wiernych zmarłych- młody Machabeusz z pierwszego czytania pośród mąk broni wiary Izraela w zmartwychwstanie zmarłych i mówi: „Lepiej jest nam, którzy ginimy z ludzkich rąk, w Bogu pokładać nadzieję, że znów przez Niego będziemy wskrzeszeni”. Święty Paweł mówi nam, że Bóg „nas umiłował i przez łaskę udzielił nam nie kończącego się pocieszenia i dobrej nadziei”, i „módlcie się za nas, aby słowo Pańskie rozszerzało się i rozślawiało” na świecie. Biorąc pod uwagę kulturę, która odrzuca wiarę w zmartwychwstanie, Święty Paweł nas zapewnia, że „Wierny jest Pan, który umocni was i ustrzeże od złego”.

**Od prawej: były minister dr Maria Angelo Gianola wraz z małżonką,
były ambasador Paragwaju Miguel T. Romero.**

W Ewangelii Jezus nam ogłasza, że ci którzy uznani zostaną za godnych udziału w świecie przyszłym „umrzeć nie mogą, gdyż są równi aniołom i są dziećmi Bożymi, będąc uczestnikami zmartwychwstania”. I oznajmia stanowczo, że „Bóg nie jest Bogiem umarłych, lecz żywych”, zapewniając nas tym samym, że czeka na nas życie wieczne i to jest nasz cel.

W kontekście prawa lewiratu i polemiki między saduceuszami i faryzeuszami na temat zmartwychwstania, tekst Ewangelii przedstawia kontrast, który daje Chrystus między światem obecnym i światem, który ma nadejść. Jak faryzeusze, Jezus potwierdza, że będzie zmartwychwstanie zmarłych, ale odrzuca spostrzeganie tego jako pewien obrazek karykaturalny, czyli że życie wieczne jest jedynie przedłużeniem życia na ziemi: ostatniego słowa nie ma biologia, ale moc Boga. To inne życie, jest rzeczywiście innym życiem, innej jakości. Będzie ono spełnieniem wszystkich nadziei, które mamy na ziemi – i więcej!- ale w innym wymiarze.

Gwarancją naszego własnego zmartwychwstania jest Zmartwychwstanie Chrystusa, „Chrystus i Pan” został ukrzyżowany, zmarł na krzyżu z miłości do nas, aby wyzwolić nas od grzechu. Od tej Wielkiej Nocy Zmartwychwstania, związek pomiędzy Zmartwychwstałym i żyjącym jest tym co nadaje wartość naszemu życiu, nadzieja na spotkanie z Nim jest tym co zachęca nas do czynienia dobra, aby otrzymać życie wieczne. Śmierć zatem nie jest już „opuszczeniem”, ale znalezieniem, otrzymaniem, rozważaniem Autora naszego życia, który je nam dał. Ten, który został obudzony przez Ojca z rana dnia trzeciego, przybędzie, aby zbudzić nas ze snu śmierci. Nie będzie ona więc miała więcej żadnej mocy, gdyż życie przetrwa już na zawsze.

Kontynuujemy teraz celebrację Mszy św., w której polecamy Ojczyznę Polskę, aby na zawsze pozostała świadkiem i obrońcą wiary katolickiej tak jak uczynili to ojcowie światła Słowa Bożego, których dziś mogliśmy usłyszeć w Słowie Bożym i Ewangelii. Polecamy także Ojca Świętego Franciszka, który jest gwarancją ortodoksji wiary dla wszystkich chrześcijan, aby Pan udzielił mu mądrości i siły oraz towarzyszył mu w posłudze pasterskiej; polecamy

także Kościół Katolicki w Urugwaju, Ameryce Łacińskiej i na całym świecie, aby wiara w Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa umacniała chrześcijan i tych wszystkich, którzy ze szczerym sercem poszukują Boga, trwałej nadziei na przyszłe życie, która nadaje znaczenie wszystkim wysiłkom aby ludzkość żyła w zgodzie i pokoju.

W tym kontekście Polska powinna nadal mieć misję szczególną w społeczności międzynarodowej, jak to było zawsze w jej długiej historii i tradycji.

**Kaplica Unii Polsko-Urugwajskiej
bł. Jana Pawła II**

**Obraz Matki Bożej Częstochowskiej
w kaplicy bł. Jana Pawła II**